

<p>OBRAZAC</p> <p>sudjelovanja u savjetovanju o nacrtu zakona, drugog propisa ili akta</p> <p>Važna napomena:</p> <p>Popunjeni obrazac s prilogom zaključno do 26. siječnja 2013. dostaviti na adresu elektronske pošte: javna.rasprava-zaklada@min.kulture.hr</p>	
<p>Nacrt prijedloga Zakona o Zakladi „Hrvatska kuća – Croatia House“</p>	
<p>Ministarstvo kulture</p>	
<p><i>Početak savjetovanja: 11. 01.2013.</i></p>	<p><i>Završetak savjetovanja: 26.01.2013.</i></p>
<p>Naziv predstavnika zainteresirane javnosti koja daje svoje mišljenje, primjedbe i prijedloge na predloženi nacrt</p>	
<p>Interes, odnosno kategorija i brojnost korisnika koje predstavljate</p>	<p>Osobni doprinos javnoj raspravi</p>
<p>Ime i prezime osobe (ili osoba) koja je sastavljala primjedbe ili osobe ovlaštene za predstavljanje predstavnika zainteresirane javnosti</p>	<p>mr.sc. Nina Obuljen, Institut za međunarodne odnose, Zagreb</p>
<p>Datum dostavljanja</p>	<p>25.01.2013.</p>

Načelne primjedbe:

Iz Nacrta prijedloga zakona i priloženog obrazloženja uopće nije jasno o kakvoj se zapravo inicijativi radi, koji će biti ciljevi nove Zaklade, kako će se ona financirati i u kakvom će odnosu biti s resornim ministarstvima kulture i vanjskih i europskih poslova, ali i drugim organizacijama poput Hrvatske matice iseljenika ili Ureda za Hrvate izvan Hrvatske.

Istina je, kao što piše u obrazloženju, da brojne države imaju organiziranu mrežu kulturnih instituta koji djeluju u okviru ministarstava vanjskih poslova ili kao posebne organizacije ili zaklade. Činjenica je da u Hrvatskoj postoji prostor za napredak u smislu još bolje promocije hrvatske kulture u svijetu i bolje suradnje s Hrvatima u inozemstvu, ali postavlja se pitanje treba li za postizanje tog napretka osnivati novu instituciju i zapošljavati nove ljude ili se to može postići boljom koordinacijom i kvalitetnijim radom postojećih organizacija i institucija.

Činjenica je isto tako da u vremenu ekonomske krize brojne države smanjuju broj svojih kulturnih instituta, smanjuju broj zaposlenih, radikalno režu programska sredstva, neke svoje djelatnosti gase ili prenose na lokalne zajednice što smo sve imali prilike vidjeti i u Hrvatskoj u posljednjih nekoliko godina prateći rad kulturnih instituta koji ovdje djeluju. Ovakva mreža zahtijeva jasnu programsku koncepciju, dobru strategiju i velika financijska sredstva jer uz programska sredstva koja se stavljaju na raspolaganje pojedinim kulturnim centrima, zahtijeva značajna sredstva za održavanje same mreže (najam prostora, plaće zaposlenika itd.). U Hrvatskoj je već tri godine prisutan stalni trend pada sredstava za kulturu i postoji opravdani

strah da bi i tako mala sredstva za programe, u jednom svom dijelu, bila preusmjerena na plaće i materijalne troškove nove Zaklade.

Stoga je potpuno nejasno zašto se u ovom trenutku pokreće inicijativa za osnivanje Zaklade Hrvatska kuća, a da tu inicijativu ne prati studija ili strategija iz koje bi se jasno moglo iščitati misiju i viziju te nove organizacije, razumjeti njenu ulogu (hoće li Zaklada u cijelosti preuzeti financiranje međunarodne kulturne suradnje i promocije hrvatske kulture u svijetu ili ne) te posebno dobiti informaciju kako će se to odraziti na sadašnji proračun i kako će se osigurati održivo financiranje.

Nejasno je i kako se ovakva organizacija može financirati isključivo lutrijskim sredstvima. Nacrt prijedloga zakona kakav je stavljen na javnu raspravu, prijepis je, odnosno parafraza Zakona o Zakladi *Kultura nova* iako postoji velika razlika između ovih dviju inicijativa. Kada je osnivana Zaklada *Kultura nova*, na javnu raspravu je bio stavljen i opširan dokument koji je jasno ukazivao na strateške ciljeve buduće zaklade. Dokument su sastavile udruge i organizacije civilnog društva koje su i predložile osnivanje zaklade, te o njemu provele široku javnu raspravu nakon čega se pristupilo izradi zakona. Ovdje je ta procedura u potpunosti izostala.

Smatram da je Nacrt prijedloga zakona toliko nedorečen da je praktički nemoguće dati primjedbe po pojedinim člancima, ali u nastavku ću ukazati na samo nekoliko pitanja.

Primjedbe na pojedine članke nacrta zakona s obrazloženjem:

čl. 2. st 2.

Ciljevi u članku 2. stavku 2. realiziraju se sada kroz programe Ministarstva kulture, Ministarstva vanjskih poslova, Ministarstva obrazovanja, znanosti i sporta, Vladinog ureda za Hrvate u inozemstvu (sukladno posebnom zakonu) te kroz Maticu hrvatskih iseljenika. Ako je cilj ovog zakona sve te nadležnosti prebaciti na novu Zakladu postavlja se pitanje što će se onda dogoditi s financiranjem budući da se sada sredstva ostiguravaju u državnom proračunu (stavke MK, MVPEI, MZOS, Ured za Hrvate izvan Hrvatske, MHI) , a za Zakladu je predviđeno isključivo financiranje iz lutrijskih sredstava.

čl 2.st. 4. čl.6.

Predviđeno je da Zaklada, uz suglasnost osnivača, može osnivati predstavništva, kulturne centre i druge neprofitne pravne osobe u inozemstvu. Ako se Zaklada financira iz lutrijskih sredstava, a odluka o raspodjeli tih sredstava donosi se svake godine Uredbom Vlade i podložna je promjenama, kako se misli omogućiti osnivanje centara u inozemstvu za koje treba preuzimati višegodišnje obveze (ugovor o najmu, zaposlenici itd.). Ovo je u suprotnosti sa Zakonom o fiskalnoj odgovornosti i potpuno je neprovedivo. Ovaj komentar odnosi se i na članak 6.